

referència, que correspon a una pressió sonora de 20 micropascals (20 micro Newtons/m²) que és, com a mitjana, el llindar mínim d'audició o percepció de l'oïda humana.

Els decibels d'un so fan referència a un punt determinat de mesurament i no pas a un altre punt. Els decibels d'un so produïts per un focus de soroll varien amb la distància a aquest focus, disminuint l'energia rebuda per unitat de temps i superfície amb l'allunyament, d'acord a l'invers del quadrat de la distància, quan el focus emet les ones perfectament esfèriques i en un mitjà sense obstacles que les atenuï o incrementin.

Segons la definició de decibel, si un so origina una pressió sonora doble que un altre, els nivells sonors en decibels que correspondran a ambdós diferiran en tres decibels.

$$= 10 \log (21/1 \text{ ref.}) = 10 (\log 2 + \log (1/1 \text{ ref.})) = 10 (0,30 + \log (1/1 \text{ ref.})) = 3 + 10 \log (1/1 \text{ ref.})$$

És a dir, cada 3 decibels de l'escala, els sons corresponents dupliquen la seva intensitat, i així un augment del nivell sonor de 100 a 103 decibels no és un petit augment, sinó que és justament el doble.

L'adopció d'aquesta escala logarítmica possibilita l'existència de valors de decibels negatius, quan les relacions paràmetre mesurat-paràmetre de referència és inferior a la unitat. Tal situació no implica inexistència de soroll sinó que aquest no arriba al nivell mínim de percepció de l'oïda humana.

Font de soroll aeri. Una instal·lació, activitat o ús serà considerada com a font de soroll aeri quan produeixi, en règim de funcionament, un nivell de soroll aeri superior als fixats a les taules I de l'annex I, mesurat a on sigui més alta la seva apreciació.

Font de soroll d'impacte. Una instal·lació, activitat o ús serà considerada com a font de soroll d'impacte quan en règim de funcionament produeix en els locals que en siguin receptors o en altres edificis un nivell de soroll aeri superior als de la taula I de l'annex I, causats per impactes sobre els elements constructius.

Nivell sonor a escala A. És nivell de pressió sonora en decibels, mesurat mitjançant un sonòmetre amb filtre de ponderació A. El nivell així obtingut es denomina dB (A) o dB A.

Els nivells sonors calculats en projectes i lectures o registres realitzats mitjançant equips de mesurament s'expressaran en dB A (decibels escala de ponderació A).

Nivell sonor exterior. A efectes d'aquesta Ordenança el nivell sonor en dB A procedent d'una activitat (font emissora) i mesurat a l'exterior, en el lloc de recepció.

Nivell sonor interior. A efectes d'aquesta Ordenança és el nivell sonor en dB A procedent d'una activitat (font emissora) i mesurada en l'interior de l'edifici receptor, en les condicions d'obertura o tancament en les quals el nivell de soroll sigui màxim.

El nivell sonor interior sols s'utilitzarà com a indicador del grau de molèstia per soroll en un edifici quan se suposi que el soroll es transmet des del local emissor per l'estructura i no per via aèria de façana, finestres o balcons, en el qual cas el criteri a aplicar serà el nivell sonor exterior.

Pressió sonora RMS. L'arrel quadrada de la mitjana quadràtica de la pressió sonora es denomina PRMS.

Soroll rosa. És un soroll utilitzat per efectuar mesures normalitzades. Conté totes les freqüències amb la mateixa intensitat. El seu espectre en terços d'octava és un valor constant.

Soroll de fons. L'existent en absència de soroll pertorbador.

So. Qualsevol oscil·lació de pressió, desplaçament de partícules, velocitat de partícules, velocitat de partícules o qualsevol paràmetre físic, en un medi amb forces internes que li originen compressions o refraccions.

La descripció del so pot incloure qualsevol de les seves característiques, com intensitat, duració i freqüència.

So impulsiu. So de molt curta durada generalment inferior a un segon amb una abrupta pujada i una ràpida disminució. Exemples com a sorolls impulsius s'inclouen: explosions, impactes de martell de forja, descàrrega d'armes de foc, etc.

Sonòmetre. Instrument provist d'un micròfon amplificador, detector de RMS, integrador, indicador de lectura i corbes de ponderació, que s'utilitza per a mesurament de nivells de pressió sonora.

To pur. Qualsevol so que pugui ser indiferentment percebut com un to únic o un successiu de tons únics. Pels propòsits d'aquesta Ordenança existirà un to pur si el nivell de pressió sonora en una banda d'un terç d'octava excedeixi 5 dB la mitjana aritmètica dels nivells de pressió sonora de les dues bandes contigües, per freqüències en terços d'octava centrats en els 500 Hz i superiors de 8 dB per freqüències centrades entre 160 i 400 Hz.

Vibracions. El paràmetre que s'utilitzarà com a indicatiu del grau de vibracions existent en els edificis serà el valor eficaç de l'acceleració vertical en m/s², i com a mínim en terços d'una octava, entre 1 i 80 Hz.

Llindar de percepció de vibracions. Mínim moviment del sòl, parets o estructures capaces d'originar en la persona normal una consciència de vibració per mètodes directes, tals com les sensacions tàctils o visuals d'objectes en moviment.

Intensitat de vibracions existents. Valor eficaç de l'acceleració vertical, en terços d'octava, entre 1 i 80 Hz, expressats en m/s².

Sant Feliu de Guíxols, 4 d'octubre de 1993. — L'Alcalde. Signat: Antoni Juanals i Roman.

11.240

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUÍXOLS

Anunci

Havent estat sotmesa al tràmit d'exposició pública i audiència als interessats, pel termini previst a l'article 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, i 162 de la Llei 8/1987, de 15 d'abril Municipal i de Règim Local de Catalunya, i finalitzat el mateix sense cap reclamació ni suggeriment, de conformitat amb l'acord del Ple de l'Ajuntament de 30 de juny de 1993, la mateixa queda definitivament aprovada i en conseqüència, es transcriu a continuació per a la seva entrada en vigor el dia següent de la seva publicació en el B.O.P. de Girona:

Ordenança municipal sobre la qualitat de l'aire

Secció Primera. Objecte i àmbit d'aplicació.

Article 1r.

La present Ordenança regula les condicions que han de reunir els focus emissors (fixos i mòbils, susceptibles de produir fums, pols, gasos i olores) en aquest terme municipal, qualsevol que sigui l'indole i la titularitat pública o privada per aconseguir que sigui mínima la contaminació atmosfèrica i les molèsties i perjudicis produïts a tercers.

Secció Segona. Operacions que originen gasos, vapors, fums, pols i bafos.

Article 2n.

Els locals que allotgin activitats que originin desprendiments de gasos, vapors, fums, pols o bafos han d'estar condicionats de manera que les concentracions màximes dels afluents desprendiments en l'àmbit interior de les explotacions industrials no sobrepassin

les xifres que figuren en l'Annex II del Reglament d'Activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses i l'Ordenança General de Seguretat i Higiene en el Treball de 9 de març de 1971.

Article 3r.

Les operacions susceptibles de desprendre baf, emanacions molestes o oloroses, han d'efectuar-se en locals condicionats per tal que no trascendeixin a l'exterior. Quan aquesta mesura sigui insuficient han d'estar completament tancats i amb evacuació de les característiques indicades a la categoria 3a.

Article 4t.

1.- Quan les esmentades operacions originin emanacions irritants i tòxiques, s'han d'efectuar en un local completament tancat, amb depressió, a fi d'evitar la sortida dels gasos o productes. La seva evacuació a l'exterior s'efectuarà amb depuració prèvia garantint que la seva concentració en el registre de presa de mostres sigui inferior al doble de les xifres permeses en l'ambient de treball que figuren en el Reglament d'Activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, i pel conduïde de l'evacuació de les característiques indicades en la categoria 4a.

2.- La categoria del conducte d'evacuació podrà reduir-se a la de la categoria 3a, sempre que la depuració sigui tan eficaç que la concentració resulti inferior a l'assenyalada en l'esmentat Annex, la qual cosa ha d'acreditar-se mitjançant els càlculs i certificacions corresponents.

Article 5è.

Si les emanacions definides en l'article anterior porten partícules en suspensió, la seva concentració en els gasos que s'evacuin ha de ser inferior a la que figuri en l'Annex esmentat a l'article 8è, i el conducte d'evacuació ha de tenir les mateixes característiques que els de la categoria 4a.

Article 6è.

1.- Els locals i instal·lacions on es desenvolupin activitats subjectes a producció de desprendiments de pols, han de mantenir-se en condicions de constant i perfecta neteja, escombrant amb la necessària freqüència les parts exposades a la deposició de pols, prèvia humidificació amb aigua o escampada de serradures o substàncies higroscòpiques com clorur càlcic. Se'ls ha de dotar de dispositiu de captació de pols i aquesta no pot ser evacuada a l'atmosfera sense una depuradora prèvia, per així reduir el contingut de matèria en suspensió dins els límits assenyalats en l'apartat 4 d'aquest article.

2.- En les obres d'enderrocament i en totes aquelles activitats que originin producció de pols, s'han de prendre les precaucions necessàries per tal de reduir la dispersió al mínim possible.

3.- En totes les instal·lacions compreses dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta Ordenança, és exigible que els gasos evacuats a la lliure atmosfera, no puguin originar dipòsits apreciables de pols sobre parets, terres o altres superfícies.

4.- Els aparells de trituració, polvorització o qualsevol giny que pugui produir pols o baf, han d'estar proveïts de dispositius de recollida, que impedeixin de poder dispersar-se en l'ambient i no poden ser evacuats a l'atmosfera sense depuració prèvia, als límits que fixa l'Annex II del Reglament de 30 de novembre de 1961.

Secció Tercera. Condicions dels combustibles.

Article 7è.

1.- Poden utilitzar-se carbons vegetals, coque i carbons de qualitat núm. 1 per a calefacció i usos domèstics definits a l'Annex IX del Decret 2204/1975, de 23 d'agost, així com llenya, seça i serradures de fusta, sense dispositiu efectiu de depuració de fums, en focus fixos de combustió de consum inferior a 20 kg/h.

Es prohibeix expressament la utilització d'olis de cap mena, ni tan sols barrejats amb altres combustibles per a ésser utilitzats com a combustibles.

2.- En els focus fixos de combustió on no s'hagi efectuat un estudi particular de la combustió i dels dispositius adients per assegurar que la composició dels fums es troba dins dels límits fixats per aquesta Ordenança, els combustibles utilitzables, si són sòlids, han d'ajustar-se a allò que preveu l'esmentat Decret. Per als combustibles líquids i gasosos s'estarà al que disposa llur reglamentació específica.

3.- No poden cremar-se deixalles de cap mena (domèstiques, industrials o de qualsevol altre origen), excepte les que es defineixen en l'apartat següent, sense instal·lació de depuració que garanteixi que els gasos o fums evacuats no sobrepassen els límits establerts en aquesta Ordenança i sense prèvia autorització municipal.

4.- Les deixalles procedents d'operacions dels camps situats en zona de sòl urbà podran ésser cremades en el mateix lloc de producció, excepte quan les condicions climatològiques o altres circumstàncies aconsellessin no fer-ho. Així mateix els foguerons de les revetles populars, que quedaran regulades per les disposicions particulars que dicti l'Alcaldia-Presidència per a cada cas.

Secció Quarta. Condicions exigibles dels focus emissors.

Article 8è.

1.- Els focus fixos de combustió i les instal·lacions en les quals s'efectuï la com-

bustió han de reunir les característiques necessàries per obtenir una combustió completa d'acord amb la classe de combustible que s'utilitzi.

2.- Les mesures preses a l'efecte han de ser suficient perquè durant la marxa normal del focus fix de combustió els nivells d'emissió dels contaminants estiguin dins els límits fixats en l'Annex IV de Decret 833/75, de 6 de febrer.

3.- Pel que fa a l'opacitat dels fums, ha d'ésser en tot cas igual o inferior al núm. 1 de l'escala de Ringelmann. Podrà arribar al núm. 2 en el període d'encesa i càrrega, la durada del qual serà inferior a 10 minuts; i separat per un interval superior a una hora, amb excepció de les emissions de les xemeneies industrials, en què seran d'aplicació els límits assenyalats en l'Annex IX del Decret abans esmentat.

Article 9è.

Les cambres de calderes per a calefacció, aigua sanitària i d'altres anàlogues, s'ajustaran a les instruccions tècniques complementàries de Reglament de Calefacció, Climatització i Aigua Calenta Sanitària, R.D. 1618/1980, de 4 de juliol de 1981.

Article 10è.

Quan es tracti de pols o gasos combustibles, hauran d'adoptar-se les necessàries precaucions per impedir la possible propagació del foc a través seu, d'acord amb el que estableix la NBE-CPI-91.

Secció Cinquena. Conductes d'evacuació.

Article 11è.

1.- Els fums, baf, vapors i altres agents contaminants, qualsevol que sigui quin sigui el seu origen, han d'evacuar-se a l'exterior mitjançant conductes o xemeneies en les condicions i característiques prescrites en aquesta Ordenança.

2.- No pot vessar-se al clavegueram cap tipus de gas, fum o baf.

Article 12è.

Les xemeneies d'instal·lacions domèstiques de calefacció o producció d'aigua calenta sanitària centralitzada en edificis d'habitatges, residències col·lectives o comercials han de subjectar-se als criteris continguts en les instruccions tècniques del Reglament de Calefacció, Climatització i Aigua Calenta Sanitària R.D., 1618/1989, de 2 de juliol, i O.M. (Ministeri d'Indústria) de 16 de juliol de 1981, excepte els escalfadors domèstics individuals de gas, els quals quedaran regulats pel que estableixen les Normes Bàsiques d'instal·lacions de gas d'edificis habitats, O.M. de 29 de març de 1974.

Article 13è.

Les xemeneies i els corresponents conductes d'unió han de construir-se amb matèries inerts o resistents a la corrosió dels productes a evacuar; en el cas que aquests puguin trobar-se a temperatura diversa de l'ambiental, s'han de separar de qualsevol construcció o local aliè a l'usuari un mínim de 5 cm. sense que hi pugui tenir contacte físic, tret que s'estableixi un calorífug o aïllament adient, de manera que durant la seva utilització no es produeixin increments de temperatura en paraments de locals adossats. L'esmentat calorífug ha d'ésser descrit amb detalls en la memòria i plànols, i justificar-se analíticament, quant a la seva eficàcia, en les sol·licituds de llicència de construcció o utilització dels esmentats elements.

Article 14è.

Les xemeneies han d'assegurar un perfecte tir, amb una velocitat adient dels fums per evitar la sortida de flames, espurnes en ignició, cendres, sutge o partícules, en valors superiors als permesos per aquesta Ordenança i d'acord amb el Reglament de Calefacció, Climatització i Aigua Calenta Sanitària.

Article 15è.

1.- En general ha d'instal·lar-se un conducte de fums per focus, excepte quan el conducte comú a diversos focus ja estigui adequadament projectat per això, o en el cas de tractar-se de focus de combustió de productes gasosos. Així mateix, pot utilitzar-se un únic conducte per a diversos focus fixos de combustió de calefacció central o de producció d'aigua calenta sanitària, sempre que utilitzin el mateix combustible, que el grup de generadors estigui situat en un mateix edifici i que assegurin un mateix servei; en aquest cas ha de justificar-se, amb criteris tècnics, que el disseny de la instal·lació permeti un correcte funcionament, encara que alguns dels focus fixos estiguin aturats.

2.- En cap cas es poden evacuar per un únic conducte focus fixos de combustió proveïts de tir forçat.

3.- No poden connectar-se instal·lacions de ventilació ni de condicionament d'aire a conductes de fums, gasos o baf; hauran de disposar del conducte corresponent a la categoria 1a.

4.- Sempre que sigui possible s'ha d'agrupar en un únic bloc.

Article 16è.

Per les activitats industrials incloses en l'Ordre del Ministeri d'Indústria de 18 d'octubre de 1976, el conducte de sortida de fums o gasos ha d'estar proveït d'un registre en l'Annex III de l'esmentada Ordre. I per a les activitats que no hi són incloses, el conducte de sortida de fums o gasos ha-

rà d'estar proveït d'un registre per a la presa de mostres, d'acord amb la instrucció IT. IC.08 del Reglament de Calefacció, Climatització i Aigua Calenta Sanitària.

Article 17è.

Als efectes d'aquesta Ordenança, els conductes d'evacuació de gasos, fums i altres substàncies es classifiquen en les categories següents:

1a.- Conductes d'evacuació d'instal·lacions de renovació d'aire i instal·lacions de condicionament.

2a.- Conductes d'evacuació de cuines domèstiques individuals i llar de foc.

3a.- Conductes d'evacuació de cuines col·lectives, incloent-hi les de bars, restaurants i similars.

4a.- Conductes d'evacuació d'instal·lacions que desprenguin vapors tòxics o irritants.

5a.- Conductes d'evacuació de calderes d'instal·lacions industrials.

Article 18è.

Les condicions d'alçada de les diferents categories de conductes d'evacuació definides en l'article són les següents, sense perjudici del que estableix la NBE-CPI-91.

Categoria 1a.

1.- L'alçada mínima dels conductes és d'un metre sobre la coberta pròpia, comptant des de l'arranc del conducte.

2.- Si el conducte dista menys de dos metres d'altra construcció pròpia o aliena, aquesta elevació es compta a partir de la coberta de la construcció més alta.

Categoria 2a.

1.- L'alçada mínima dels conductes és de dos metres comptant des de l'arrencada del conducte i sempre per sobre del punt més alt de la pròpia coberta.

2.- Si el conducte dista menys de dos metres de l'altra construcció, la boca del conducte no ha de quedar mai per sota del punt més alt d'aquesta construcció. Si el conducte tingui la sortida al pati central d'illa o parcel·la, s'assimila, als efectes d'elevació, a la categoria 3a.

Categoria 3a.

1.- L'alçada mínima del conducte és de tres metres, si existeixen construccions properes, pròpies o alienes. Els conductes han de quedar per sobre d'un galib pla, formal per una recta vertical sobre la cara externa de la paret d'aquesta construcció, de tres metres d'alçada sobre la coberta d'aquesta darrera en aquell punt; una recta horitzontal de dos metres i mig de longitud en direcció al conducte a partir de l'extrem superior de la primera; i, per últim, d'una altra recta baixant des del final de l'anterior, amb pendent de 60 graus.

Categoria 4a.

1.- L'alçada mínima del conducte és de 5 metres per damunt de tota edificació situada en un radi de 100 metres. No obstant això, l'alçada ha de calcular-se tenint en compte les variacions meteorològiques i orogràfiques de la zona.

Categoria 5a.

1.- L'alçada mínima és la que es derivi del càlcul segons la fórmula de l'Annex II de l'Ordre de 18 d'octubre de 1976, BOE de 3 de desembre, sobre prevenció i correcció de la contaminació atmosfèrica d'origen industrial.

2.- Si en un radi de 50 m. del conducte de la instal·lació industrial es troba una xemeneia de 3a. categoria o inferior, l'alçada del conducte de la indústria haurà d'ésser com a mínim la d'un conducte de 3a.

Article 19è.

1.- Les alçades i distàncies definides en l'article anterior poden quedar augmentades en aquells casos que, a conseqüència de la direcció del vent o d'altres motius, es creï una situació de molèstia greu o perill.

2.- Les distàncies que s'esmenten en els articles anteriors, es prenen sobre pla horitzontal que conté la sortida de fums lliure de barrets, reduccions, altres accessoris o coronaments que poguessin portar.

Article 20è.

1.- En produir-se una variació de les alçades o distàncies dels edificis veïns d'un conducte, sigui qui sigui el que la realitzi, sempre que s'efectuï amb la deguda autorització municipal, el propietari de qualsevol conducte està obligat a modificar-ho segons allò que preveu l'article per a temperar-ho a la nova situació que es produeix, i ha de quedar reflectida aquesta condició a la llicència d'obres dels edificis que no arribin a l'alçada màxima reguladora per llur zona d'emplaçament.

2.- Si el conducte fos construït amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present Ordenança, l'obligatorietat de modificar-lo, d'acord amb el que estableix l'apartat anterior, correspondrà al titular de la nova edificació, i el titular del conducte ha de permetre que es realitzi aquesta modificació.

Secció Sisena. Escapament de gasos de vehicles i motors d'explosió i combustió.

Article 21è.

Els vehicles automòbils proveïts de motor d'explosió que circulin dins dels límits del terme municipal de Sant Feliu de Guíxols, ha de complir les condicions establertes en el Reial Decret 2616/85 de 9 d'octubre.

Article 22è.

1.- Els motors d'explosió fixos estan sot-

mesos a les mateixes limitacions que s'expressen en l'art. anterior per als vehicles automòbils.

2.- L'evacuació dels gasos d'escapament d'aquests motors ha de fer-se mitjançant un conducte independent del de qualsevol altra instal·lació, l'alçada del qual ha de correspondre a les característiques dels conductes de 3a. categoria.

Secció setena. Manteniment. Revisions. Modificacions d'aparells de combustió.

Article 23è.

Les instal·lacions subjectes a aquesta Ordenança ha de mantenir-se en perfecte estat de conservació i neteja.

Article 24è.

1.- Les instal·lacions de combustió ha de revisar-se i netejar-se com a mínim un cop a l'any; i el seu titular ha de tenir un certificat lliurat per un instal·lador autoritzat o per un facultatiu competent dels serveis de manteniment de l'empresa.

2.- En l'esmentat certificat ha de constar explícitament que s'ha efectuat la neteja de les partícules adherides a les parets del conducte d'evacuació i caldera, i que s'ha efectuat el reglatge del cremador i la comprovació dels sistemes de depuració, així mateix hi ha de constar la data en què s'han efectuat els treballs descrits.

Article 25è.

1.- Comprovat pels serveis d'inspecció municipal que determinada activitat, a causa de les seves instal·lacions, del funcionament o del combustible utilitzat, no s'ajusta a aquesta Ordenança s'aixecarà acta de les infraccions advertides i se'n donarà compte a l'Autoritat Municipal.

2.- El servei d'inspecció proposarà a l'Autoritat l'assenyalament d'un termini perquè l'interessat introduïxi les mesures correctores necessàries. Si l'emissió de fums, gasos, vapors o pols suposa un greu perill per a la salut pública, proposarà l'immediat tancament de les instal·lacions que l'ocasioni. Aquesta mesura també es podrà prendre encara que no suposi perill greu per a la salut pública, i si l'interessat deixa transcórrer el termini que se li hagi assenyalat, sense adoptar les mesures correctores adients.

Secció Vuitena. Règim sancionador.

Article 26è.

Les infraccions a les normes d'aquesta Ordenança se sancionen per l'Alcaldia amb multa, dins els límits autoritzats per les lleis, en consideració a les circumstàncies de cadascuna i a la repercussió respecte a tercers dels actes.

Article 27è.

Es consideren infraccions administratives

els actes i omissions d'allò que es regula a la present Ordenança.

Es consideren faltes lleus la contravenció de què s'estableixi en la present ordenança, que no sigui considerada com a falta greu o molt greu.

1.- Les infraccions als articles 6, 11, 23 i 24 es qualifiquen com a lleus.

2.- Son infraccions greus:

a) L'incompliment del que disposen els articles 7 i 8.

b) Reincidir en faltes lleus.

c) No facilitar les dades i les informacions sol·licitades a les visites d'inspecció.

3.- Es consideren infraccions molt greus reincidir en faltes greus.

Article 28è.

Les sancions a aplicar es classifiquen en:

a) Infraccions lleus amb multes fins a 1.500 pessetes.

b) Infraccions greus amb multes de 1.501 pessetes a 2.500 pessetes.

c) Infraccions molt greus amb multes de 2.501 pessetes a 5.000 pessetes, amb la possibilitat de procedir a la revocació o modificació de la llicència d'activitats o de proposar, si és el cas, el precintat de la instal·lació a l'òrgan competent.

Disposicions finals.

1.- Totes les instal·lacions regulades en la present Ordenança Municipal ha de complir també tots els Reglaments d'àmbit nacional i autonòmic que siguin d'aplicació.

2.- En el cas que sobre un mateix concepte es fixin diferents valors, s'exigirà l'aplicació del més restrictiu.

3.- L'Ajuntament queda facultat per dictar les disposicions o mesures correctores adients en aquells casos concrets que per bé de l'evolució tecnològica és faci necessari apartar-se del que preveu la present Ordenança, subjectant-se a les disposicions de caràcter nacional i autonòmic.

4.- En el cas que en el futur l'Administració de l'Estat o l'Autonòmica fixin disposicions que rectifiquin i siguin més restrictives d'allò preceptuat en aquesta Ordenança afectada quedarà substituïda per les disposicions esmentades.

Disposicions transitòries.

1.- No s'atorgaran llicències per a l'ampliació o reforma d'activitats que disposin d'instal·lacions afectades per la present Ordenança, si en el projecte no hi figura l'apartat corresponent a l'adaptació de les instal·lacions.

2.- No s'atorgaran llicències per a construir o modificar edificis, si en el projecte o documentació tècnica no hi figura l'apartat corresponent a l'adaptació de les instal·lacions afectades per l'esmentada construcció o modificació.

Sant Feliu de Guíxols, 4 d'octubre de 1993. — L'Alcalde. Signat: Antoni Juanals i Roman.

11.389

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUÍXOLS

Anunci

Aprovat pel Ple de l'Ajuntament en sessió celebrada el dia 29 de setembre de 1993, el convocar concurs públic per a l'adjudicació dels serveis mortuoris en aquest terme municipal, en règim de monopoli, pel present s'anuncia la celebració de l'acte de licitació, sota les condicions del Plec de condicions, que en extracte, és publica a continuació:

Objecte: L'adjudicació de la gestió, mitjançant concessió administrativa, dels serveis mortuoris en el terme municipal de Sant Feliu de Guíxols, la reserva dels quals a favor d'aquest Ajuntament es fa a l'empara de l'art. 86.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, per tal com és un servei de caràcter essencial.

Termini de la concessió: S'atorgarà per un termini de vint anys a comptar des de la data d'adjudicació del concurs.

Tarifes i cànon: Com a retribució dels serveis l'empresa concessionària percebrà l'import de les prestacions funeràries, a les quals s'aplicaran les tarifes vigents que hagi aprovat l'Ajuntament i en la determinació de les mateixes es tindrà en compte, entre altres factors, les aprovades per la Generalitat a proposta del Gremi d'Empreses Funeràries.

L'empresa concessionària s'obligarà a satisfer a l'Ajuntament un cànon consistent en una quantitat fixa anual de 700.000 pessetes, revisable a partir de l'1 de gener de 1992 en funció de les variacions percentuals experimentades per les tarifes aprovades anualment per l'Ajuntament, dit cànon s'ingressarà per trimestres vençuts.

Finances: Provisional 225.000 pessetes i la definitiva és fixa en 450.000 pessetes.

Presentació de propostions: A la Secretaria de l'Ajuntament, durant l'horari de despatx públic, fins a les 14 hores del vintè dia hàbil comptat del següent també hàbil, al de la darrera publicació d'aquest anunci al BOP de Girona o al DOGC.

Obertura de pliques: Tindrà lloc a la Casa Consistorial, a les 13 hores del dia hàbil següent al de la finalització de la data de presentació de propostions, excepte si és dissabte que es passarà al dilluns següent.

Model de proposició:

Jo,, amb D.N.I., de professió, amb domicili a C.P., al carrer d'..., núm., pis, actuant en nom propi (o en representació d'.....), faig constar:

1r. Que sol·licito de ser admès/a al concurs convocat per l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, per adjudicar la concessió